

Hit Élet

Szigliget

2010/5. 44.

NYÁR

Kormányos Sándor Nyári reggel

Rezdül a szél, mint hosszú sóhaj
lüktet a fákon lágy remegés,
hajnali csendű kis levelek közt
zizzenő szárnyú zöld lebegés.

Álmosan bomlik fátyla a ködnek
gördülő könnyét törli a rét,
fény sugarakká szökken a harmat
ritkuló pára jelzi helyét.

Friss kacagással zendül az erdő
kék mosolyát ha szórja az ég,
kerge rigókkal szárnyal a reggel
szárnysuhogástól csattog a lég.

Fénysugarakban fürdik a dallam
dúdol a hangja zümmög a rét,
méheket zsongat röptet a szélbe
messzire hordva a nyári zenét.

Zsong a nyári rengeteg, zeng a napsugár.
Sárga búza megreteg, sarlájára vár.
Napraforgó napba néz, lepke mondja: rózsaméz,
Búza mondja: nyár. Rád szakadt a nyár, szívem,
Forrón, gazdagon. Búzafürtös földeken
Érik asztagom. Bókol már a telt kalász,
Közeleg az aratás: Delet ért napom.
Csorduló nyaram delén fön a hegyfokon,
Szerteszét merengek én völgyön, partokon.
Mostan mindent értek én, most ez élő földtekén
Minden fű rokon.

Sík Sándor

Elsőáldozás Szigligeten 2010. május 16.

A hideg, viharos májusi idő ellenére is gyülekeztek az elsőáldozók és családtagjaik a szigligeti templomban. Az elsőáldozást megelőző este a nagy szél miatt nem volt áram (így világítás) sem a templomban, de a virágok és a gyertyafény még meghittebbé tette az ünnepet.

Kovács Károly esperes-plébános köszöntötte a megjelenteket: Bár az idő szomorú, de nekünk vidámnak kell lennünk, hiszen kettős ünnepünk van. Egyrészt Krisztus menybemenetelét ünnepeltük, másodrészt pedig elsőáldozást is tartunk. Ezután egy történettel folytatta: Napóleont megkérdezték egy alkalommal, melyik napot találta a legszebbnek az életében. Válaszában az elsőáldozására emlékezett vissza. Azt kívánta a mostani elsőáldozó fiataloknak is, hogy hasonlóan szép emlékeket őrizzenek meg erről a napról.

Szentiványi Imre beszédében azt a szomorú tényt emelte ki – hogy sajnos köztudomás -, kevés elsőáldozó jut el a bér málkozásig. Valakinek az elsőáldozása egyben az utolsó is. Boldog az az elsőáldozó, akit a szülei is elkísértek. Egy jó példát is idézett: volt már úgy, hogy egy elsőáldozás alkalmával tértek vissza a szülők is vallásos életükhöz. Köszönjük meg Istennek ezt a szép alkalmat!

Az áldozás után az elsőáldozók verssel, és énekkel készültek.

Szeretettel köszöntjük az elsőáldozókat, kívánjuk, hogy szép emlékeket őrizzenek meg szívükben erről a napról!

*Drága jó Jézusunk, esedezve kérünk,
Ne hagyj el bennünket, maradj mindig velünk.
Hogy a gonosz lélek ne árthasson nekünk,
Szent kegyelmed által benned növekedjünk.*

*Kedves szeretteink és jó testvéreink,
Minden jelenlévő kedves vendégeink.
Imátoakat kérjük és a jó példátoak,
Hogy gyakran áldozunk, ne csak e szép napon.*

Felszentelték a Várkápolnát

2010. május 22-én a „750 éves a szigligeti vár” ünnepsorozat alkalmával Várszegi Asztrik pannonhalmi főapát szentelte fel a Várkápolnát. A kápolna védőszentjének Szent Mártont választották.

Balassa Balázs polgármester köszöntőjében kitért arra, hogy az Önkormányzat mindig szem előtt tartotta a hit, és a múlt tiszteletének fontosságát. Örömteli, hogy az elmúlt 4 évben már a második kápolnát avatják a községben. Szigliget mindig büszke volt történelmi múltjára, ennek köszönhető, hogy a vár évről évre fejlődik, és most egy kápolnával is bővül, ahová hívó és nem hívó is egyaránt betérhet.

Várszegi Asztrik főapát úr örömmel fogadta a meghívást a kápolnaszentelőre. Mivel a várat a bencések kezdték el építeni, ezért szimbolikus volt a pannonhalmi püspök jelenléte.

A Főapát úr megszentelte a kápolna falait, majd az „élő köveket”, az ünnepségen megjelenteket is. A szentbeszédben a múlt tiszteletére hívta fel a figyelmet a püspök úr. A jövő építése a múlt megismerésével, és tiszteletével kezdődik. Megköszönte azoknak a szigligetieknek és környékbelieknek a támogatását és közreműködését, akik azon fáradoztak, hogy a Várkápolna elkészülhessen.

A kápolna falán egy fémkereszt található, amelyre a vár építésének évszámát (1260) és az aktuális évszámot írták, továbbá a bencés közösséget jelző OSB betűket. A szentmise végén Balassa Balázs megköszönte a kápolna tervezőjének, Paál Józsefnek a segítségét. Paál úr munkája nyomán minden évben új fejlesztések történnek a várban. Végezetül a Tapolcai Kórus énekeit hallgathatták meg a jelenlévők.

Remélhetőleg keresztelők, és esküvők helyszínéül szolgálhat a későbbiekben a Szent Márton várkápolna.

Felavatták a kápolnát (Fotó: Gáspár Gábor)

90 éve történt Trianon
Szentmihályi Szabó Péter: Trianon sebei

Trianon sebeit az idő bekötözte,
de a vér átüt még mindig a sebeken.
Idegenek özönlöttek be a földre,
ki fegyverrel érkezett, ki fegyvertelen.
Aki fegyverrel jött, azt fogta a fegyver,
aki fegyvertelenül, azt befogadtuk,
fedéllel, földdel, szeretettel,
nem néztük, ki volt az anyjuk, az apjuk.
Feledd el, jó magyar, jobb, ha feledd
hófödte hegyeid, kincses városaid –
még a fejfákról is letörölték a neved,
templomaidban más nyelven szólal a hit.

Mint gazda, kit ősi házából kivetettek,
s megjelennek a rablók, fosztogatók,
gyorsan leverik a címert s a keresztet,
s a magyarnak bottal osztnak útravalót,
szomorú szemmel néz vissza a gazda,
letérdel, megcsókolja ősei földjét,
aztán csak porát szívja, sarát dagasztja,
néhány régi írás, fakult kép az örökség.

Trianon sebeit az idő bekötözte,
de a vér átüt még mindig a sebeken.
Régi gazdaként lépek a magyar földre,
és szent szavait sohasem feledek.

József Attila: A Dunánál (részlet)

A világ vagyok - minden, ami volt, van:
a sok nemzedék, mely egymásra tör.
A honfoglalók győznek velem holtan
s a meghódoltak kínja meggyötör.
Árpád és Zalán, Werbőczy és Dózsa -
török, tatár, tót, román kavarog
e szívben, mely e multnak már adósa
szelíd jövővel - mai magyarok!

... Én dolgozni akarok. Elegendő
harc, hogy a multat be kell vallani.
A Dunának, mely mult, jelen s jövő,
egymást ölelik lágy hullámai.
A harcot, amelyet őseink vívtak,
békévé oldja az emlékezés
s rendezni végre közös dolgainkat,
ez a mi munkánk; és nem is kevés.

